

indtræde meget betydelige Vanffeligheder, om der ikke vilde fremkomme Spørgsmaal, som næsten ikke lode sig løse; thi hvor er Grænsen for den Bedrift, som vedkommende Personer have i Kjøbenhavn? Jeg veed vel, at det er blevet fremstillet af Magistraten i Kjøbenhavn, at det skulde gjælde dem, der have Forretningslocaler i Kjøbenhavn, men hoo udenfor. Men det at have Forretningslocaler her kan ingenlunde være Maalestoffet, thi der er mange Personer, som have meget væsentlige personlige Forretninger i Kjøbenhavn og hoo udenfor, uden at have Forretningslocaler her. Jeg kan nævne Mange, f. Ex. dem, der har store Bygningsforetagender i Kjøbenhavn, dem, der have Skoler eller udgive Tidsskrifter i Kjøbenhavn, men som dog hoo udenfor Byen. Dette vil altsaa efter min For- mening ikke være den rigtige Rettefnor, og det vil være overordentlig vanffeligt at lægge en anden Rettefnor. Men det forholdes sig saaledes, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Klein) anførte, idet han yttrede, at Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn syntes at være noget tilbøjelig til at trække Skat til sig, og at det var et Exempel derpaa, at den endogsaa vilde søge at beskattede Personer, som boede udenfor Communen; men naar der skulde være Ret og Skjel mellem Alle, maatte der være Gjensidighed, saaledes at altsaa Personer, som havde Ophold i Kjøbenhavn, men deres væsentligste Bedrift udenfor Kjøbenhavn, skulde betale en mindre Indkomstskat i Kjøbenhavn, men derimod en større personlig Skat til den Commune, hvori de havde deres væsentligste Bedrift. Det er efter min Mening et stort Spørgsmaal, om Kjøbenhavn kunde være tjent med at afstaae en Deel af sin Indkomstskat paa denne Maade, om der, naar der fandt Gjensidighed Sted, vilde komme til at tilflyde Kjøbenhavns Commune en større Indkomstskat end nu, saaledes som Forholdene ere for Dieblirket. Jeg tvivler næsten derom, men Gjensidighed maatte der finde Sted. Med det Slags Ting troer jeg, at man i en affnevret communal Bestatningslov maa være forsigtig; denne Lov vedkommer udelukkende Kjøbenhavn, og saasnart vi gaae udenfor dette, faaer Skatten en anden Charakter. Naar det er Kjøbenhavns Beboere,

de, som have Ophold der, navnlig de, som have fast Ophold og tillige have opholdt sig der i længere Tid, som komme til at betale denne Skat, er det Personer, for hvem Communen er et Opholdssted eller det væsentligste Sted, hvor de hore hjemme, og det Sted, hvor de tillige communalt ere repræsenterede. Naar man derimod kommer ud i de intercommunale Forhold og kommer dertil, at man skal betale Indkomstskat eller personlig Skat til den Commune, hvor man ikke er repræsenteret, saa troer jeg, at Forholdet mellem Repræsentationen og Befolkningen bliver endeel forrykket. Man faaer da ikke Stemme paa det Sted, hvor man betaler Skat, hvad man dog virkelig hoo have efter de Grundpiller, hvorpaa vor hele frie Forfatning hviler. Naar jeg altsaa boer i en Commune, men maa betale Indkomstskat til en anden Commune, hvis Communalbestyrelse jeg ikke er med til at vælge, er der steet mig en Uret i repræsentativ Henseende. — Jeg skal endnu omtale et Spørgsmaal, som jeg troer blev berørt i Begyndelsen af Mødet; det er det, som er blevet fremsat af Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, og som har været et Stridspunkt mellem Magistraten og Borgerrepræsentanterne. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt den Deel af Indkomstskatten, som ikke bliver benyttet i det ene Aar, skal gaae over til det følgende Aar og lægges til den formodede Indtægt, inden Skatteprocenten bliver fastsat. Jeg behøver ikke at sige, at jeg fuldstændig deler den Mening, at hvad der bliver tilovers, skal gaae til at formindske Indkomstskatten for næste Aar; det er efter min fulde Overbeviisning Meningen med Indkomstskatten, som jo skal bruges til at udjevne Forskjellen mellem Udgift og Indtægt. I den Henseende nærer jeg ikke nogen Tvivl; derimod nærer jeg Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtigt at indsætte en saadan Bestemmelse i Loven selv, og jeg forstaaer meget godt, at den høitærede Minister ikke har indsat den i Loven, da det formeentlig maa være et Spørgsmaal, der afgjøres mellem Communalbestyrelsens forskellige Afdelinger; der har det sit rette Forum, og der vil der kunne tages Bestemmelse derom, saalænge Indkomstskatten ikke overstiger den Procent, som er fastsat i Loven. Idet jeg alt-